

UNIREA POPORULUI

ABONAMENTUL:

pe an . . . . . 54 Lei
pe jumătate . . . . . 27 Lei
America pe an 3 dolari.

Iese odată la săptămână

Adresa: „UNIREA POPORULUI”, Blaj, Jud. Alba-de-jos

Director: **Alexandru Lupeanu-Melin**

ANUNȚURI ȘI RECLAME

se primesc la Administrație și se plătesc: un șir mărunț odată 3 Lei
a doua și a treia oră 2 Lei

Mitropolitul Vasile.

Bunul Arhipăstor al Blajului a împlinit azi ajunul anului nou 1923 vârsta de 50 de ani, bogăți în fapte și străduinți înălțătoare.

Fiul de săteni români din Țara Oltului, nascut la 13 Ianuarie 1873, prin tăria sa și voință și prin însușirile alese cu care a dăruit Dumnezeu, s'a ridicat treaptă pe treaptă la celea mai grele slujbe bisericesti, până când voturile preoților, mila Romei și încrederea Regelui românesc, l-au înălțat la scaunul de Mitropolit al Bisericii românești unite din scumpă țară a visurilor strămoșesti. Ca profesor al Seminarului teologic din Blaj a dat Bisericii sale măști de-o temenicie și de-o limpezime neîntrecută; ca vicar general după moartea Mitropolitului Victor Mihali, a prezidat și a condus vestitul »Consiliu Național« al Blajului, care a primit cea dintâi solie a țării noastre liberatoare, adusă de locotenentul Ștefănescu în aeroplanul dela Bacău; iar după împlinirea visului străbun și-a înaltuit toată căldura inimii și toate puterile sale de om ce nu cunoaște piedeci, la năpăstuiții războiului, orfanii celor căzuți pe câmpurile de luptă, să nu răzăcească rămânzi și goi pe la ușile bogaților, ci să găsească un adăpost ca cel dela Obreja, din palatul conților Wesselényi, palat românesc străvechi, tocmai prin stăruințele Sale.

De atunci, pe lângă multele griji ce are să facă arhipăstor de suflete, una îl îngrijorează mai presus de toate. Anumit, ca școlile atât de vestite ale Blajului să rămână și să fie cecece au fost totdeauna pentru neamul românesc: lăcașuri de lumină și de întărire creștinească, cuiburi de copii neînfricați în luptele de apărare ale neamului, cum șoimi de avânturi naționale au fost școlarii dela 1848 și de oricând, Blajului. Acest gând înălțător îl frământă atât de mult, încât a declarat-o chiar în fața unui ministru al țării, că este gata oricând să umble cerșind milă din poartă în poartă, din casă'n casă, numai să adune atâta, ca școlile Blajului să nu rămână, ci să-și poată urma apostolia lor mărețată.

Știm, că Înalt Preasfințitul Părinte nu este omul căruia să-i placă felicitările și vâlva. Acestea îl întristează. De aceea nu s'a făcut la ziua de pomenire a nașterii Sale nici o serbare, nici o paradă. Această zi a trecut nebăgată în seamă chiar și aici în apropierea curții Sale. Credem totuși, că pentru dragostea turmei cuvântătoare, care a privit totdeauna cu celea mai calde simțiri de alipire spre vechiul castel vlădicesc dela Blaj, e bine să încreștăm acest prilej, de sărbătoare fără sgomot și fără gratulări. Cincizeci de ani sunt un mare pas în viața unui om. Înalt Preasfințitul Arhiepiscop dela Blaj a dovedit prin faptele sale de până aici, că nu i-au trecut pustii acești ani. Ei sunt chezașia unui viitor tot atât de bogat în fapte pentru Biserică și pentru Neam.

Cu fiască smerenie dorim Înaltului Păstor tărie și dar dela Dumnezeu, să-și poată îndeplini mărețele gânduri cari îl frământă!

Intru mulți ani Stăpâne!

Inimi înțelegătoare.

— Douăsprezece mii de Lei pentru Orfanii de război din Orfelinatul dela Obreja. —

Intr'un număr din anul trecut al „Unirii Poporului”, în legătură cu o circulară a Înaltpreasfințitului Mitropolit Vasile, am fost scris un articol adresat inimilor înțelegătoare, pentru a veni în ajutorul orfanilor noștri dela Obreja. Și iată, că apelul nostru a avut o izbândă neașteptată.

Zilele trecute Înaltpreasfințitul a primit o scrisoare din America, iscălită de Părintele *Teofil Popoviciu*, în care se spune: „Apelul acesta a mișcat foarte simțitor inimile și sufletele credincioșilor noștri din America, și mai cu seamă a mamelor române de pe aceste plaiuri îndepărtate.

Aceste mame, cari au poate și ele vre-un nepot în Orfelinatele noastre române sau poate vre-un fiu rămas mort pe câmpul de luptă, au venit azi cu lacrimile în ochi. la ruga mea, și au adus 80 dolari, din care sumă am făcut 12,500 Lei și alăturat Vă trimit ceckul, ca să binevoiți a-l preda celor în drept.

Mai am înșă 2 colecte afară, din cari sper, că dacă nu mai mult, cel puțin 15 mii Lei să mai pot trimite.

Banii aceștia câți Vi-i trimit sunt donați de Crucea Roșie a femeilor române din Wheatland Pa, cu numele *Maria Crețu, Maria Costea și Maria Șancu, conducătoare*”.

Așa scrie Păr. Teofil Popoviciu. Ne bucurăm că s'au găsit și acolo inimi cari să înțeleagă lipsurile bieților năpăstuiți ai războiului și pe lângă caldă mulțămintă a orfanilor, la dorința sufletelor miloase din America, adevărim și, pe această cale că în Orfelinatul dela Obreja sunt numai copii de oameni săraci, iar cei câțiva orfani de preoți, vre-o 15 din cei 150 câți sunt cu toții, se susțin din fondul „Filon Tat”, un teolog, care, murind, și-a lăsat întreaga avere pentru orfanii de preoți.

Cum stă lumea și țara.

Se face un nou război european?

Vara, când se pregătesc furtuni, se adună în zare nori negri, grei, și se aud mugete nelămurite, ca de tauri nevăzuți, cari se pregătesc de bătaie, undeva departe. Cerul se întuneacă rând pe rând și puterile firii se desfășură apoi în tunete fără număr, în vânturi puternice cari îndoiește copacii, în ploii sau în grindini cutropitoare.

Însă nu totdeauna se și deslănțuie furtuna, ci norii se trag peste culmi de dealuri, întunecimile se diștrămă și limpezimea văzduhului se arată iarăș, curată și liniștitoare.

Europa noastră trăiește acum începuturile unei furtuni. Apusul clocote de oști, de uruit de tuauri, de zingănit de arme. Germania se ține încrunțată, ca bătașul trântit la pământ, însă nesupus. Franța și-a pornit de nou ostile spre biruitul de ieri. Grecii nu pot uita înfrângerea suferită și s'au repezit asupra Turcilor puțin din Adrianopol. Bolșevicii mormesc în tăcere și așteaptă să le vină clipa bună pentru cine știe ce lovituri. Bulgarii înarmează bande și se ațin pe la granițele lor, ca feciorii de lele ai codrului. Ungurii fac gălăgie și visează stricări de contracte. Se mai adaogă și clocotul foarte depărtat al răzcoalelor chineze, persiene, și arabe. Stația războiului înfășură lumea ca într'un brâu de groază.

Lumea e neliniștită cu adevărat. Însă, cu toate acestea, mințile pătrunzătoare nu cred în o nouă nebunie a războiului. Prea e proaspătă încă amintirea suferințelor trecute și popoarele își vor trage pe seamă. N'au ajuns lucrurile atât de departe, ca să se afunde neamurile într'o nouă prăpastie. Clocotul se va potoli, fiindcă nimănu-i nu-i arde de-un război adevărat. Cei lărmuitoari, ca Ungurii, Grecii și Bulgarii, vor fi puși la locul lor prin putere pașnică și zărrile pământului se vor limpezi. Să nu fim neliniștiți și să avem credință în Dumnezeu, care nu va îngădui un nou potop de sânge. Să nu ne pierdem cumpătul, ci să privim cu tăria

omului întreg clocotele din zare. Ce se aude în depărtări e numai svon nelămurit. Nu orice nor aduce grindină și ape cutropitoare.

Ce-a fost la granița noastră?

N'a fost lucru mare. Că Ungurii sunt foc și pară pe noi, o știm demult. Ei se frământă neputincioși și fac gălăgie cu pumnii strânși. Cei mai zvăpăiați dintre ei țin adunări și chiorăsc spre Ardeal, dar frica-i sfântă și noi suntem tari, o știu bine împintenații. De porniri serioase încoace nici vorbă!

Patrula măruntă

și nește țivili beți au pătruns în ajunul Crăciunului nostru peste frontieră spre Salonta mare și au făcut scandal de oameni cu capul plin de beutură. Văzând pe grănițerii noștri ei au fugit, fără alai de pușcă.

În nopțile următoare

vre-o 20 de soldați unguri au trecut spre Siclău și Otlaca, însă când paza noastră dela pichetul nr. 10 a dat două focuri de armă în aer, voinicoșii s'au retras impușcând și ei. Satele noastre românești dela graniță au alergat într'un suflet în ajutorul soldaților români, dar nu mai aveau cu cine se lua la hartă, căci ungurii se mistuiseră în noapte.

Asemenea încercări vor fi fost și prin alte puncte, dar de război adevărat nici pomeneală. Că știu ei Ungurii ce i-ar aștepta în acest caz. Români ar fi zid nebiruit la granițele apusene și drumul Budapestei a mai vuit odată, nu tocmai demult, de roțile tunurilor românești și de copitele cailor noștri. Să-i ferească Dumnezeu să nu mai treacă odată Roșiorii noștri Tisa!

Ce zice guvernul unguresc?

Face pe chinezii. Încă el e de cătră pădure. Zice că nici vorbă să ne fi atacat, ci că noi am fi turburat liniștea lor. Ei, dar atunci de ce nu pune căluș în gura „nedeșteptaților” săi? De ce se tot înarmează și fac tărăboi? Pentru ce fac pe „fasciștii” și spumegă spre granițele noastre? — Nu facă pe prostul ministrul Bethlen, ci caute să-și potolească „feciorii” de teapa lui Pronay și Héjjas. Așa li-s'a răspuns din partea țării noastre.

Mica Antantă e una.

Adică România, Ceho-Slovacia și Sârbia au iscălit în unire deplină o hârtie foarte aspră și au trimis-o la Budapesta, cerând cu tărie: 1) pedepsirea celor ce au atacat granițele românești; 2) îndepărtarea trupelor ungurești îngâmădite la frontiera dinspre noi; 3) punerea de căluș pe gura „Ungurilor ce se deșteaptă” 4) dezarmarea „fasciștilor” unguri. Dacă guvernul unguresc va îndeplini acestea condiții, atunci va avea crezământ, că într'adevăr vrea menținerea păcii.

Marile Puteri încă sunt cu noi.

În zilele trecute solii Marilor Puteri din Apus încă au dat o aspră împotrivire la Budapesta, cerând Ungurilor să înceteze numai decât cu ostilitățile față de România.

Urmarea va fi

că Ungurii vor fi dezarmați după prevederile marelui contract de pace, încheiat la sfârșitul războiului european. Altfel nu se poate, lucru de care se vor convinge și Marile Puteri.

Noi vrem pace.

Guvernul țării noastre are celea mai curate gânduri de pace, pe cari nu le va părăsi decât atunci, când vecinii hrăpăreți și-ar face de cap și nu și-ar încapa în piele.

Între Francezi și Germani

lucrurile nu par a ajunge la cuțite. Francezii au ocupat ținutul Ruhr cu orașele de fabrici

și cu minele de cărbuni. Oștile Franței se poartă cavalereste, dar s'au înfipt cu tărie în locurile cuprinse. Belgienii sunt alături de Francezi. Acum treaba stă în plâinică Germanilor: de se învoiesc să dea Franței și Belgiei cărbunii ceruți, lucrul va merge spre bine, de nu oștile franceze vor înainta până la Dortmund.

Anglia și America

stau deoparte și nu se amestecă. Englezii din partea lor aprobă pasul Franței și li dau mână liberă să-și capete, ceea ce cere. Americanii se arată împăciuitori și vreau să potolească lucrurile, ca să nu ajungă lumea la un nou război cumplit.

În Răsărit

lucrurile sunt mai neguroase. Grecii se gată de război, iar Turcii nu se lasă nici ei. Cei de mai nainte, zice că ar avea în Tracia o oaste de 60,000 oameni. Mișcările din Răsărit sunt însă în atârănare de întâmplările din Apus. Și de s'or deslega pe cale pacinică încordările dintre Francezi și Germani, se vor mai potoli abunăseamă și celea dintre Greci și Turci.

Alte încercături.

Vestile sosite Miercuri când încheiem gazeta, nu sunt tocmai bune. S'au ivit și alte năcazuri. Nește voluntari litvani au ocupat orașul Memel și ținutul lui de pe malul Oceanului Atlantic și prin aceasta s'a făcut mare încercătură. Ținutul Memelului îl doresc și Polonia și Germania și Litvania. Polonia nu pot deci îngădui să le scape Memelul și de aceea e vorba că și-au mobilizat armata. Bolșevicii zic, că dacă Polonia mișcă numai un pas, atunci ei încă se amestecă în horă. Se zice că au îngâmădit trupe la granița polonă. Telegramele din urmă spun, că Polonia ar fi chemat sub armă 17 rânduri de oameni.

În aceeași vreme Germanii nu vreau să le dea cărbuni la Francezi și au încetat și plățile despăgubirilor în bani. Prin urmare Francezii vor înainta mai spre inima Germaniei.

Celea din urmă știri

cari se desmint deocamdată, spun că Bolșevicii ar îngâmădi trupe și spre Nistrul dela granița noastră. Ministrul nostru de externe zice însă că nu știe să aibă Rușii gânduri de atac contra noastră.

Se pare însă adevărat atâtea, că în treaba cu Memelul, cu Polonia și Rusia, tot Germanii dau îndemaurile, gândindindu-se, că într'o nouă învălmașeală europeană ei să scape mai ușor.

Telegramele de Marți spun, că Ungurii se dau la brazdă. Ministrul Bethlen a răspuns, că va curma gălăgia și agitațiile dela granița noastră. De altfel țările din mica Antantă vor ținea în curând un sfat la București ori la Belgrad în Sârbia, în care se va eere, ca Ungaria să se țină întru toate de contractele de pace.

Vești-povești?

Deocamdată toate știrile privitoare la încercăturile din Apus și din toată Europa se alungă una pe alta cu mare repeziciune, încât nu ști ce să mai descurci din ele. Să avem nădejde în Dumnezeu, că tot nu-și vor pierde popoarele sărita și vom scăpa de o nouă grozăvie

Un îndemn din bătrâni.

Au doară nu se cuvine, ca fiii unei patrii, carea e mama tuturor, să fie cu alipire unii către alții? Românul să nu îmbrățișeze pe român? Fratele să nu iubească pe confratele său? Cetățenii aceleiaș patrii să se instrăineze unii de alții? — Ură și blăstăm asupra-ne, de sântem în stare a ne urî unii pe alții, sau a nu ne iubi!

Timotei Cipariu.

Grăunțe sufleteș

O poruncă grea.

Una dintre cele mai grele porunci Domnului Hristos este fără îndoială porunca: „Iubiți pe dușmanii voștri, faceți bine celor ce vă urăsc pe voi; rugați-vă pentru cei ce persecută pe voi!” Și cu toate acestea temeră creștinătății aceasta este. Domnul nostru Hristos nu numai poruncă ci și pildă ne-a lăsat nouă în privința aceasta, și nu numai una mai multe. Doar el pe cruce fiind s'a rugat pentru dușmanii săi, iară pe muntele olivilor vindecând urechea servitorului, căruia Petru tăiașe cu sabia.

Creștini fiind așadară nouă nu ne iertat să ne răsbunăm asupra dușmanilor noștri. De câte ori nu l'au batjocorit și înfrunțat fariseii pe Isus, el însă niciodată nu și-a răzbunat. Odată samaritenii nu voiau să-l primească pe Isus într'un sat, pentru că era iudeu și era mare dușmănia între samaritenii și iudeii. Atunci apostolii s'au mâniat foc și au cerut dela învățătorul, să trimită foc din ceruri, astfel să-i pedepsească pe cei răutăcioși; însă i-a certat cu spiritul blândeții și nu le-a implinit pofta.

Noi creștinii trebuie să urmăm, ori cât de greu ni-ar veni, pilda Mântuitorului și a sfinților săi, dintre cari întâiul mucenic Ștefan rugat pentru cei ce-l omoreau, iară sfântul apostol Iacob, cel dintâi vlădică al Ierusalimului, care a fost aruncat la pământ de catapiteazma bisericii, se ruga, având genunchii frânți, pentru ucigașii săi.

Cel ce nu-și răzbună asupra dușmanilor săi, ci le face chiar bine, îi rușinează și-i blândește, iară Dumnezeu îi răsplătește, când el ce-și răzbună asupra dușmanilor și-i urăște, păcătuiește.

David de două ori a avut prilej să se răzbune asupra lui Saul, dar n'a făcut-o și prin aceasta l-a îmblânzit și l-a înmuiat într'atât încât Saul a început să plângă. Sfântul apostol spune, că dacă faci bine cu dușmanii tăi, aruncă cărbuni arzători pe capul lor, ceea ce înseamnă că dușmanii tăi în cazul acesta întocmai nu vor putea să biruiască iubirea ta, cum poți birui jăratecul. Celce-și răzbună asupra dușmanilor săi însă păcătuiește. Asemenea e acela albinei, care-i foarte răsbunătoare, dar în clipita în care-și vără acul în dușmanul său moare; și asemenea este cânelui, care roșiește pe care i o arunci, de-i curge sânge din gură.

Și apoi mai este încă un lucru. Dumnezeu numai așa ne iartă păcatele noastre, dacă noi iertăm greșiților noștri, altfel nu, ceea ce ni-se spune foarte învederat în „Tatăl nostru”. De aceea zice sfântul Anastasie, că cel ce iartă greșiților săi, de atâtea ori își corectă stămul lui Dumnezeu asupra sa, de câte ori rosteste „Tatăl nostru”. Cea mai bună pildă în privința aceasta este însă, pilda servitorului celui neîndurat din sfânta Scriptură, pe care trebui s'o cetim tot mereu și pururea s'o avem înaintea ochilor noștri. Numai astfel ne putea scăpa de duhul rău al răzbunării, care atâtea rele aduce și a adus în lume, precum omoruri, războaie și toate urmările lor, pe care nici când nu le-a simțit lumea mai tare decât în zilele noastre. Dacă nu numai unii, ci toți urma învățăturile Domnului, pace ar fi pe lume și bunăvoină, și oamenii și-ar putea vedea de ale lor treburi și năcazuri, nu s'ar răzbuna într'una.

Dar, oare când o să fie aceasta?

† Urban Iarnik.

S'a stins un prietin al neamului nostru.

În ziua de 12 Ianuarie 1923 a murit la Praga, în vârstă de 75 de ani, profesorul Dr. Urban Iarnik, marele prietin al neamului nostru, care vorbea și scria românește ca un român. Urban Iarnik a fost și un mare prietin al Blajului, unde a învățat românește și avea cu el cele mai călduroase legături de frăție cu răsatul Moldovănuț și cu alții. Chiar și „Unirea Poporului” se mândrește a-l fi avut între spiritorii și colaboratorii săi. Pe lângă articolii pe care i-am publicat din peana sa, ne-a scris mai multeori cuvinte de încurajare și suntem bucuroși să-i păstrăm la redacție aceste scrieri. În deosebi însă ne îndemna să nu-l uităm pe Moldovănuț, față de amintirea căruia stră o adâncă evlavie și recunoștință.

Răposatul dela Praga are o carte foarte interesantă de „Doine și strigături din Ardeal” în colaborare cu Andrei Bărganu, fostul președinte al Asociațiunii. Toate acestea comori literare și de poezie populară au fost adunate de școlarii de pe vremuri ai Blajului sub înducerea lui Moldovănuț, vestitul mare bărbat al nostru. După războiul european, Urban Iarnik se trudia împreună cu fiul său, tot profesor și tot un călduros prietin al nostru, să încopceie între țara Ceho-Slovacilor și România-mare legături de prietinie și de sprijin prumutat.

Ca om, Urban Iarnik a fost un adevărat „om de înțeles” cu vorba caldă și cu inima călduroasă, pe care l-ai fi ascultat foarte bucurându-te zile întregi, fără să te urăști de dânsul. El te scrie acestea sîre l-a avut în casa sa și l-a iubit ca pe părintele său. Dânsul i-a lăsat cu mare însoflie de Blajul de demult, unde a pătruns în tainele limbii românești și povăța lui Moldovănuț și alui Cipariu.

Iată ce ne-a scris odată despre acest Blaj:

— „Scriind vre-unei persoane din Blaj, gând-nevrând mă apasă un simțământ duios. Cum s'ar putea să fie altfel?”

De Blaj mă leagă atâtea și atâtea aduceri de aminte, de niște persoane, care și-au sfârșit viața și pe cari le țin minte cât se poate de bine: pe Excelența Sa Ioan Vancea de Busea — mitropolitul și pe canonicii Lui, mai seamă pe Ioan Fekete-Negruiu, pe I. M. Moldovanul, pe mitropolitul Mihályi de Apșa și pe alții, cari se mai găsesc în viață, cu ajutorul mitropolit Suciu în frunte.

Când pentru cea dintâi oară, în vara anului 1906, am nimerit acolo, eram de 28 ani trecuți, mă pregăteam de-a păși la altar, îndatăce m'as fost întors în țara mea, cu aleasa sufletului meu, pe când astăzi iată-mă un moșneag de 76 ani (scrisoarea e din 22 Oct. 1921), a cărui viață are cu privire la sănătate nu este totdeauna una din cele mai bune...”

Cu inima pătrunsă de jale atât pentru pierderea scumpului unchiș ca și a marelui prietin al nației noastre, zicem: Ojilnește omul cu dreptii tăi, pe acela, care ne-a arătat atâtea cinstiri în străinătate cu dragostea și a arătat neamului nostru și ne-a mângâiat cu grai părintesc feciorii aruncați de război în spitalele din Praga!

A. Melin.

Sluga isteată...

Un domn și-a mână sluga la târg să-i cumpere un cal foarte frumos și mare. Sluga mergând în târg a cumpărat un măgariu, pe care văzându-l stăpânul a zis:

— „Pentru ce mi-ai cumpărat un dobitoac atât de urit? Că eu ți-am zis să cumperi un cal mare și frumos!”

— Domnule, de va crește mînzul acesta după măsura urechilor, în toată țara nu va fi decât un cal mare și frumos!

ȘTIRI

— **Episcopul Lugojului în Blaj.** Prea Sfinția Sa Părintele *Dr. Alexandru Nicolescu* episcopul Lugojului a fost în cursul săptămânei trecute la Blaj, având să se sfătuiască cu I. P. Sf. Sa Mitropolitul Vasile în mai multe afaceri bisericești. Miercuri în 17 Ianuar Prea-sfințitul Nicolescu s'a reîntors la reședința Sa.

— **Anul nou la București.** În ziua de anul nou Maiestățile lor Regele și Regina, dimpreună cu toată Curtea și cu ministrii și înalții slujbași ai țării, au ascultat liturgia în biserica mitropolitană din dealul Spirii, la sfârșitul căreia Suveranii au primit felicitări de anul nou. Garda regală, înșirată în curtea Mitropoliei a dat onorurile militare.

În cuvântarea pe care a ținut-o cu acest prilej Maiestatea Sa Regele Ferdinand, vorbind de viitorul țării a spus, între altele, aceste adânci și foarte înțelepte cuvinte de îndemn: — „*Trebuie să cunoaștem iubirea de neam, iubirea de deaproapele și frica de Dumnezeu!*”

Iată adevărate cuvinte de aur, cari ar trebui să intre la inima fiecărui supus al Maiestății Sale! Căci atunci țara noastră nu ar avea pereche în lume de fericită.

— **Regina Sărbilor în București.** Maiestatea Sa Regina Maria a Iugo-Slaviei, fiica Suveranilor noștri, a sosit în ziua de anul nou la București să-și cerceteze părinții. I-s'a făcut o primire foarte călduroasă.

— **Săteanul Niculă Todor din Vălișoara,** județul Turda Arieș, ne roagă să vestim, că în hotarul acelei comune s'ar afla gaz de lampă, fiindcă dânsul a beut apă dintr'un izvor și apa avea gust de petrol. Ar fi bine ca să mergă la fața locului vre-un pricepător și să cerceteze mai deaproape izvorul din vorbă, care poate să ascundă mari bogății. Atragem luarea aminte a celor chemați.

— **„Unguri oari se deșteaptă” prinși la Cluj.** Poliția din Cluj a pus de curând mâna pe 12 ungușari, despre cari s'a dovedit, că fac parte din partidul celor ce „se deșteaptă” și au venit în Ardeal ca să-și caute tovarăși. Puși la răcoare, ei vor avea vreme destulă ca să se deștepte într'adevăr din prostia lor.

— **Prea multe crișme.** Poliția din Timișoara în unire cu direcțiunea financiară, făcând o cercetare a licențelor de beuturi, au găsit că prea e mare numărul crișmelor în acel oraș. De aceea s'a luat hotărîrea ca la 30 dintr'ânsele să le pună lăcat pe „cheierături”, retrăgându-le licențele. — Cuminte hotărîre! Ar trebui să se pornească astfel de cercetări și în alte părți ale țării, că de-o vreme încoace prea s'au sporit pretutindeni șomoiile de giluituri prin sate și prin orașe, dând la tot pasul prilejuri de beție și de stricăciune.

— **Jefnitori de trenuri.** La Sighișoara au fost arestați patru ceferiști (slujbași dela tren), cari se îndeletniceau cu jefuirea trenurilor de marfă. Ei se numesc Ferent Mihai, Lazăr Ion, Tomai Mihailă și Țifra Danil.

— **Fostul rege Constantin a murit.** S'a stins poate de inimă rea și de supărare la Palermo, în Italia. Gazetele spun, că a fost lovit de gută. Fără îndoială însă, că bietul bătrân a fost atins de întâmplările cari l-au alungat de pe tronul grecesc și mai ales de sfârșitul pe care l-au avut ministrii săi, Impușcați de revoluționari. Regele Constantin, care a fost neamț de naștere și cumnat cu Wilhelm al Germaniei, era într-o vreme foarte iubit de poporul grec, dar în cursul marelui război european, pentru că făcea politică germană, a

ajuns la împotrivire cu Venizelos, care ținea cu dușmanii Nemților. Constantin doria o Grecie mare, însă nu prin război alături de aliați, ci prin trăgănări. El doria ca Grecii numai atunci să se amestece în hora cea cumplită a războiului, când se va fi știut cu siguranță cine va ieși biruitor. Aliații însă au fost mai tari și Constantin a fost alungat pentru întâia dată din scaunul său. După război iarăși a fost adus la Atena, tocmai de ministrii pe cari i-au impușcat revoluționarii. Intors în Grecia, a făcut războiul cu Turcii, care a ieșit prost și a trebuit să fugă a doua oară din țara sa, acum pentru totdeauna. Norocul nu l-a slujit de loc, căci de băteau Grecii pe Turci, altă soartă ar fi avut. Așa însă, el a murit la Palermo ca un pribeag nenorocit. La căpătâiul său nu erau decât cei mai apropiați ai săi, între cari și fiica sa Elena, moștenitoarea tronului nostru. Alteța sa Prințul Carol a plecat la înmormântarea socrului.

— **Plata pământului luat la improprietărire.** Ministerul de finanțe din București a dat de curând un ordin pentru toată țara, în care li-se pune perceptoriilor în vedere, să nu silească pe săteni a plăti deodată întreg prețul pământului căpătat la improprietărire. Ministerul îndeamnă însă pe săteni, că dacă au bani, atunci tocmai pentru ușurarea lor e bine să plătească acum pământul primit, fiindcă țara are și ea multe năcazuri și nu poate răbi la rândul ei cu plățile ce are de făcut. Cei cari nu au însă deocamdată bani, nu pot fi siliți să se îngroade în datorii pentru plata pământului, ei vor fi așteptați până vor avea.

— **În Luna de Arieș,** comuna fruntașă de lângă Câmpia Turdei, Joi după Bobotează, adevădat în 25 Ianuar 1923, începe primul *târg de țară*, care ține 3 zile cu vite și a patra zi cu marfă.

O frumoasă producție de teatru.

Blajul nostru a avut o foarte frumoasă seară de Sân-Văsi. De astă dată, după bunul obicei din trecut care s'a intrerupt o vreme, s'au pus la treabă tinerii profesori ai școlilor noastre, dimpreună cu alți intelectuali, și ne-au dat o producție teatrală vrednică de dânsii. S'a jucat piesa „*O scrisoare pierdută*” de Caragiale, pe care a ținut să o vadă aproape tot Blajul. Și a fost o mare plăcere să vezi, cum era de bine predat fiecare rol, încât părea că te găsești într'un teatru de oraș mare, cu teatraliști de meserie. Au jucat: Dș. Maria Nemes, profesoară, d. Dr. Traian Denghel, primpretor, dd. Eugen Bucur, Octavian Modorcea, Dr. Coriolan Suciu, profesori, dd. Ion Masca, Teodor Megieșan, Virgil Negrea, Emil Petri, Ion Rașcoțian, de pe la diferite institute, Leon Maior, stud. în drept și mai mulți tineri universitari, membrii ai Cercului cultural „Valea Târnavelor”, fiind răsplătiți toți cu aplauze într'adevăr meritare. „Casina Română” în folosul căreia s'a dat producția, s'a ales cu o sumă însemnată de venit, iar publicul blăjan cu o seară pe care nu va uita-o curând.

Foarte bine ar face tinerii profesori ai Blajului și vrednicii lor tovarăși din seara de Sân-Văsi, să mai pregătească și alte producții, cari, pe lângă plăcerea publicului nostru, pot să fie o școală bună pentru orice producții de acest fel.

Poșta gazetei.

— I. Covrig, I. Sâmpălean, V. Andraș, Gh. Suciu, Gh. Covrig, I. Batoș, D. Suciu, I. Aldea, S. Batoș, Gh. Suciu a Ioanei din Ungheni: am primit banii trimiși prin Di Teofil Moldovan.

— G. Vancea Hotoan — Am primit 40 lei ce ați trimis în abonament.

Redactor responsabil IULIU MAIOR.

Géza Sinberger

tâmplar de lux

Str. Regina Maria, lângă atelierul
Dlui Emil Olteanu.

□ □

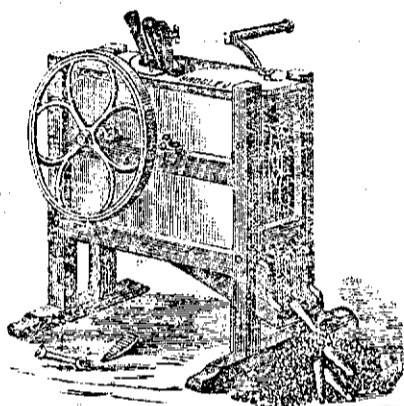
Primește orice lucrări cari se țin
de această bransă, mobile fine
și de lux, precum și mobile
simple. Lucrările se fac repede
o o o o și punctual. o o o o

(13) 1-3

La IULIU HENRICH BLAJ.

Strada Regina Maria, fost a Tipografiei.

Se găsește: Fier, Oțel, Piroane,

tot felul de unelte, coase, gear-
muri pentru ferestri. — Mărfuri
de oțel. — Mărfuri de tuciu. — Ma-
șini de bucătărie. — Sobe cari ard
stabil. — Mașini agricole. — Material
complet de construcție. — Ulei de
mașini gros și subțire, Petrol, Un-
soare de car, Carbit și festeli de tot
felul. Prețuri mai ieftine ca ori unde.

IULIU HENRICH,

(12) 3-3 prăvălie de fier.

Fabrica de Bere din Turda S. A.

aduce onor. Public la cunoștință, că a pus
berea specială nutritoare de malț-dublu
„GLORIA“ din nou în circulație, în calitate excelentă. :-:

Reprezentant local:

IACOB MENDL,
fabricant de spirt.

(4) 3-5

Cercetați măcelăria Nicolae Mârza,

unde veți afla calitatea cea mai bună de
carne cu prețuri reduse de 10—12 lei klg.

(9) 2-3

Viță altoită

in mai multe soiuri
nite, producție proprie,
de clasa I-a, oferă:

(14) 1-3

Curtea Metropolitană din B

Bumbacuri și arniciuri

de țesut, în prețuri convena-
bile, se află la marelui magazin
de coloniale

(8) 2-3

Ștefan Nyerges
Blaj.

AVIZI

Se caută 2 învățacei cu
puțin 3 clase secundare pe
prăvălia de coloniale și fer-
a subsemnatei

(2) 3 5

„PATRIA“

banca pentru credit comerț și indu-
BLAJ.

Vițe altoite

in cele mai renumite soiuri Fetească, Rizling,
Mustoasă, Slancarnenca, Galbenă, oferă :-:

PEPINIERELE „AMBROSI“

MEDIAȘ — CRACIUNEL, LÂNGA BLAJ.

(1) 3-4

Cine are drum prin Viena, să nu pregete a cercetă magazinele

Blănărie fină: **ANDREI FĂRCAȘ** MAESTRU VIENA **Mariahilferstrass**
BLĂNAR. 55-57 și Aemerl
strasse 1.

(68) 38-42.

„PATRIA“

banca pentru credit, comerț și industrie, societate anonimă — Blaj.

Indeplinește toate lucrările de bancă, dă împrumuturi, pe
cambii, hipotecare și cont-curent, primește depuneri spre fructificare,
mijlocește plățirea cecurilor americane.

Are un magazin de lemne „PLUGARUL“, unde se vinde
tot felul de lemn pentru clădiri și mășari, lemn de foc, pari de vie.

Fabrica sa „VULCANUL“ produce cărămida și țigla cea
mai bună.

Prăvălia sa „CONSUM“ vinde toate negoțele pentru tre-
bunțele casei și pentru economie. Are ferărie bogată și tot felul
de unelte. Are filială în Teiuș.

Se ocupă cu toți ramii de comerț.

Adresa telegrafică

„PATRIA“

Telefon, în Blaj Nr. 9, în Teiuș 11.

Adresa băncii:

„PATRIA“, BLAJ.

(10) 3-52

Când veniți Joia în Blaj

intrați prin prăvălia domnului

IERONIM MOGA

Strada Regina Maria,
aproape de „Unirea Poporului“

unde găsiți tot ce vă trebuie la
casă, atât pentru tineret cât și
pentru vatră:

Zăhar, piper, cuișoare, apoi
porțelanuri și sticlărie.

Mai ieftin decât ori unde!
La Moga-i locu cu norocu!

(11) 3-1